Göyçə onun beşiyi, ana laylası, ucalığıdı

O, 1944-cü ilin bir yaz günündə yaşına əl yetməyən, qədimdən-qədim, ulu Göyçə mahalında - Basarkeçərin Nərimanlı kəndində dünyaya göz açıb. Dədə Ələsgər, Aşıq Alı kimi ustadlar diyarı, söz ocağında böyüyüb boya-başa yetən Qədir Aslan uşaqlıqdan sinəsinə müdrik kəlamlar yığıb, ayağına "dəmir çarıq geyib", SÖZün sehrli, ilğımlı, enişli-yoxuşlu yollarına çıxıb.

İlk təhsilini doğma kəndində alan Qədir müəllim orta məktəbi bitirdikdən sonra arzularının dalınca Bakıya üz tutur. Universitetin jurnalistika fakültəsinə daxil olur. Və beləcə, gəncliyinin ən böyük arzularından biri çin olur. Bir zamanlar həsrətlə boylandığı ali məktəbin astanasına kövrək-kövrək, həm də qətiyyətlə qədəm basır. Ömrünün bəxtəvər, coşduqca coşan, bitməz-tükənməz enerji ilə dolu tələbəlik illəri başlayır. Sevib-seçdiyi peşəyə qovuşmaq arzusu ilə inadlı axtarışlara baş vurur.

Çox sonralar əmin olur ki, universitet illərində aldığı qiymətlər insanı saf-çürük edib keşməkeşlərdən çıxaran, mübarizə dolu həyat yolunda aldığı qiymətlərin ən dadlısı, ən əlasıdır. Nəhayət, şirin bir nağıla bənzəyən tələbəlik illərinin - zirvədən zirvəyə çatmaq üçün qurulu və uğurlu bir yolun sonu, xoş soraqlarla dolu sabahın başlanğıcı gəlir. Bir zaman onu isti ana qucağı kimi hərarətli qoynuna alan doğma ali məktəb xoş mujdəli gələcəyə pərvazlandırır.

Əmək fəaliyyətinə rayon komsomol komitəsində təşkilat şöbəsinin müdiri kimi başlayan Qədir müəllim sonralar 20 il fasilәsiz olaraq "Vardenis" rayon qəzetində ədəbi işçi, kənd təsərrüfatı şöbəsinin müdiri və məsul katib vəzifələrində çalışır. Qısa müddətdə imzasını oxuculara tanıtdıra bilir. Həmin dönəmdə "Sovet Ermənistanı" qəzetində də oçerk, reportaj, felyeton, hekayə və başqa janrlarda yazılarla çıxış edir. SSRİ Jurnalistlər İttifaqının üzvlüyünə qəbul edilir. Uşaqlıqdan SÖZə könül verən, onu ucuz tutmayan, həmişə "pisi pis, əyrini əyri, düzü həmvar yazan" Qədir müəllim mətbuatdakı səmərəli fəaliyyətinə görə dəfələrlə müxtəlif diplomlara layiq görülür.

Bütün bunlar 1988-ci ilin payızına qədər davam edir. 1988-ci il isə tufanla, qasırğayla, fəlakətlə döyür qapıları. XX əsrdə ən faciəli tarixini yaşayan göyçəlilər də məkrli erməni siyasətinin qurbanı olur, deportasiyaya məruz qalırlar. Bu dəfə dərd batmanla gəlir. Göyçədə bir nəfər də azərbaycanlı qalmır. Əsrlər boyu xalqımızın başına gələn dərdlər, faciələr, bəlalar Qədir Aslanın da taleyindən yan keçmir. O da illərlə qurub-yaratdıqlarını bircə gündə itirir. Övladları, doğmaları, qoynundan didərgin düşən doğma el-obası yağılara yaylaq olur. O illərdə Qədir Aslan Göyçənin - doğma el-obasının qələmlə döyüşən sərkərdəsi idi. Cismi doğma yurddan ayrılsa da, ruhu, fikri, xəyalı daim o yerlərdə dolaşır. Qəlbində od qalayır, için-için alovlanır, yanır. Göyçə dərdi ilə baş-başa, həsrətin ağır yükü çiyinlərində yol gedir.

Qədir müəllim Göyçədən ayrılandan sonra bir müddət Göygöl rayonunda yaşayır. Sonra tale onu yenə Bakıya -tələbəlik illərinin bu böyük şəhərinə gətirir. "İşıq" nəşriyyatında redaktor kimi fəaliyyətə başlayır. Bu həmin dönəm idi ki, Azərbaycan mətbuatında Qarabağın gerçək tarixi və ümumiyyətlə, xalqımızın milli maraqlarına xidmət edən materiallar daha sıx işıq üzü görməyə başlamışdı. Elm xadimləri ilə yanaşı, jurnalistlər də öz qələmləri ilə ermənilərin iddialarına qarşı mübarizədə əsas ağırlığı öz üzərlərinə götürməyə çalışırdılar. O dövr Azərbaycanda nəşr olunan respublika əhəmiyyətli azsaylı qəzetlər öz əməkdaşlarını Dağlıq Qarabağa, muxtar vilayətin azərbaycanlılar yaşayan ucqar kəndlərinə ezamiyyətə göndərir, onların hazırladıqları ətraflı materiallar vasitəsilə insanları unudulmuş yaşayış məntəqələrindəki vəziyyətlə tanış etməyə çalışırdı. Həmin dönəmdə respublikanın kommunist rəhbərliyi jurnalistlərin bu istiqamətdə göstərdikləri gerçək fədakarlığı əngəlləməyə çalışsa da, qələm sahibləri təhlükəli hesab olunan Dağlıq Qarabağa ezamiyyətlərinə ara vermirdilər. Çox təhlükəli olan bu ezamiyyətlər bəzən qələm sahiblərinin həyatı bahasına başa gəlirdi. Belə bir ağır dönəmdə Goranboyda, keçmiş Şaumyankənd uğrunda gedən döyüşlər zamanı Qədir Aslan həmin bölgəyə ezam olunur, atəş altında olan yerlərdə hərbçilərlə görüşür, müsahibələr alır. Çox keçmir ki, onun Azərbaycanın ilk Milli Qəhrəmanı fəxri adına layiq görülmüş Vətənin cəsur, şahin oğulları barədə oçerklər kitabı işıq üzü görür.

2001-ci ilin noyabrından "Respublika" qəzetində çalışan Qədir Aslan ilk gündən işgüzarlığı ilə fərqlənir. Cəmiyyəti narahat edən, ictimaiyyəti düşündürən müxtəlif mövzulara müraciət edən Qədir müəllim tezliklə qəzetin əsas imzalarından biri olur.

Bu gün dünyanın dörd bir tərəfində yaşayan, fəaliyyət göstərən yurddaşlarımızın müstəqil Azərbaycan kimi vahid vətəni və yeganə dayağı var. Hazırda dünyanın bütün qitələrində yaşayan azərbaycanlılar milli mənlik şüuru əsasında sıx birləşməyin zəruriliyini daha aydın dərk edirlər. Hansı ölkədə yaşamasından asılı olmayaraq, damarlarında azərbaycanlı qanı axan hər bir kəsin ürəyi Vətənlə bir döyünür. Dövlətimizin beynəlxalq nüfuzunun yüksəlməsi, bayrağımızın daha yüksəklərdə dalğalanması, millətimizin imzasının imzalar içində olması üçün hər bir azərbaycanlı bütün varlığı ilə mübariz olmalıdır. Dünya Azərbaycanlılarının Bakıda keçirilən I Qurultayında da səslənən bu çağırış xaricdə yaşayan soydaşlarımızı vahid bir ideya - azərbaycançılıq məfkurəsi ətrafında daha sıx birləşdirmək-

dədir. Həmin qurultayda iştirak edən Qədir müəllim də yaradıcılıq fəaliyyətini bu istiqamətə yönəldir. "Respublika" qəzetində yaradılan diaspor şöbəsi ona həvalə olunur. Qurultayda ulu öndər Heydər Əliyevin milli diasporumuzla bağlı tövsiyələrini bir jurnalist olaraq ləyaqətlə yerinə yetirir, soydaşlarımızı vahid ideya ətrafında birləşməyə səsləyən yazılar hazırlayır. Bu xidmətlərinə görə Qədir Aslan ayrı-ayrı illərdə, Ukrayna, Belarus, Moldova, Özbəkistan, Rusiya Federasiyası Azərbaycanlıları Konqresinin diplomlarına layiq görülür.

O, bu böyük şəhərə sazsöz mühitindən - Göyçədən gəlib. Göyçə onun beşiyi, ana laylası, ucalığıdı. Mübaliğəsiz demək olar ki, təmiz qəlbli, saf diləkli bu insanın ruhunun mayası da saz havası, aşıq musiqisi ilə yoğrulub. Qədir müəllimin yazılarında da o saz səsi, o səsin həzinliyi, duruluğu hiss olunur. Bəli, beləcə, Qədir Aslan qarşısına çıxan bütün nahamarlıqları aşaraq böyük SÖZə gəldi. Gəldi və qısa zaman kəsiyində sevilib seçildi, özünü təsdiqləyə bildi. Əməkdar jurnalist, "Qızıl Qələm" mükafatı laureatı Qədir Aslan "Göyçə şəhidləri", "Goranboy qartalları", "Borçalının Qəhrəman oğlu", "XX əsrin Koroğlusu", "Səbailin şahin oğulları", "Oğuz yurdunun Milli Qəhrəmanları" kitablarının müəllifidir.

Qədir Aslan gözəl ailə başçısı - ata, qayğıkeş babadır. ALLAH ona 4 övlad, 10 nəvə qismət edib. Övladlarını, nəvələrini çox sevir. Davranışı ilə onlara nümunə olan Qədir müəllim yeri gələndə, məsləhətlərini də əsirgəmir. Mərhum ömür-gün yoldaşı Ofelya xanımla olan münasibətlərinə gəlincə isə, onlar sanki bir-biri üçün yaradılmışdılar. Qədir müəllim kimi Ofelya xanım da mülayim xarakterli, şirindilli insan idi. "Qurban olum", "başına dönüm" kəlmələri dilindən düşməzdi. Hərdən aralarında xırda-para inciklik, umu-küsü olsa da, bunu övladlarına hiss etdirməzdilər.

Qədir müəllimi yaxından tanıyanlar onun möhkəm və iradəli insan olduğunu bilirlər. Övladlarına da həmişə dözümlü, təmkinli olmağı tövsiyə edib. Amma həyat yoldaşı Ofelya xanım dünyasını dəyişəndən sonra heç kəs onun üçün uzun illər bir yerdə yaşadığı vəfalı ömür-gün yoldaşını əvəz edə bilmir.

"Ot kökü üstə bitər", - deyib atalarımız. Qədir müəllimin 3 oğlu və 1 qızı bu ocağa layiqli övlad kimi ataların ziyalılıq şərəfini daim uca tutur, bu vətənpərvər, dəyərli insanın adına layiq olmağa çalışırlar. Övladlarından Möhsün atasının yolunu davam etdirir. Gözəl qələmi olan jurnalistdir. Ailənin digər oğlu Namiq nəqliyyat sektorunda çalışır. Oğlu Bakir polis işçisidir. Qədir müəllimin yeganə qızı, evin sonbeşiyi olan Esmira bir neçə il "Lider" televiziyasının əməkdaşı olub, hazırda isə İstanbul şəhərində yaşayır, diaspor fəllarından biridir.

Adı jurnalistikamızın tarixində unudulmaz bir dəyər kimi yer alan Qədir Aslan indi ömrünün müdriklik çağını yaşayır. Yaxşı ki, onun mövzuları da, yaradıcılıq əzmi də bitib-tükənmir. O, mətbu sözün işığına tapınaraq, taleyinə yazılan qəzetçilik missiyasını həvəslə, böyük enerji ilə yerinə yetirir.

1974-cü ildən SSRİ Jurnalistlər İttifaqının, İstanbul Azərbaycanlıları Cəmiyyəti İdarə Heyətinin, Ukrayna Azərbaycanlıları Konqresinin üzvü, Ukrayna Azərbaycanlıları Konqresinin orqanı olan "Azərbaycanın səsi" qəzetinin Azərbaycan üzrə müxbiri Qədir Aslanın 75 yaşı tamam olur. Hər kəs bu dünyada bir ömür payı yaşayır. Və təbii ki, qismətinə yazılanı. Kimi az, kimi çox. Amma əsas ömrün azlığı-çoxluğu deyil, onu necə yaşamaq, bu zaman kəsiyinə nələri sığışdırmaqdır. Çünki insan ömrünün uzunluğu yaşanmış illərin sayı ilə deyil, onun mənası, əməlləri ilə ölçülür...

Mehparə ƏLİYEVA,
"Respublika".

İdmançımızın uğuru

Hüseynov Pərviz Şahin oğlu 1979-cu ildə Sabirabad rayonunda anadan olub, ali təhsillidir. Kiçik yaşlarından idmanın müxtəlif növləri ilə məşğul olmağa başlayıb. 1993-cü ildən isə şərq-əlbəyaxa döyüş növü ilə məşğuldur. Kontakt karate, Şotokan karate-do üzrə I-dan, Qocu-Ryu Karate-do, Kabudo və Kempo-ryu idman növləri üzrə isə III-dan qara kəmər sahibi, milli yığma komandasının üzvüdür. Azərbaycan Qocu-Ryu Okinava Karate-Do və Kabudo Kempo Novləri İdman Federasiyasının baş katibidir. Bakı, Respublika, Avropa və Dünya çempionatlarının qalibi və qızıl medallar laureatıdır. Bir çox respublika və beynəlxalq seminarlarda iştirak etmiş, çoxlu sayda fəxri diplomlara layiq görülmüşdür.

Sonuncu qalibiyyəti isə 2-6 may tarixlərində Ukraynanın Xarkov şəhərində kişilər arasında keçirilən Kempo-Karate və Kabudo idman növü üzrə Beynəlxalq seminar və Dünya çempionatında ölkəmizi uğurla təmsil edərək, komanda kata növündə II yer, fərdi kata növündə və nümunəvi çıxışlarına görə isə I yerə layiq görülərək, bayrağımızı ən yüksək zirvəyə qaldırmasıdır.

Pərviz Hüseynov ötən il Azərbaycan Gənclər və İdman Nazirliyi tərəfindən Əməkdar idman ustası adına layiq görülmüşdür.

Pərviz müəllimə tutduğu bu uğurla yolda çoxlu nailiyyət və daim zirvələrdə olmağı arzu edirik.

"Respublika".